

Dosarul nr. 3ra-1307/22 (2-22031783-01-3ra-23122022)

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul central, judecător - E. Balan

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți, judecători - S. Procopciuc, D. Corolevschi, D. Stănilă

Î N C H E I E R E

24 aprilie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător

judecători

Ion Malanciuc

Mariana Ursachi

Oxana Parfeni

examinând admisibilitatea recursului depus de Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului r. Sîngerei, terți Întreprinderea Municipală „Indmetalcongaz” și Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 13 octombrie 2022 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a respins apelul Oficiului teritorial Bălți al Cancelariei de Stat împotriva hotărârii din 28 aprilie 2022 a Judecătoriei Bălți, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 04 martie 2022, Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului r. Sîngerei, terți Întreprinderea Municipală „Indmetalcongaz” și Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a relatat că, în cadrul exercitării controlului obligatoriu de legalitate, a determinat ilegalitatea deciziei Consiliului r. Sîngerei nr. 7/7 din 10 decembrie 2021 „Cu privire la aprobarea încheierii contractului de locațiune”, care contravine prevederilor Legii privind descentralizarea administrativă nr. 435 din 28 decembrie 2006, Legii privind administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006, Codului administrativ, Codului civil, Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, Legii privind administrarea și deetatizarea proprietății publice nr. 121 din 04 mai 2007, Hotărârii Guvernului nr. 480 din 28 martie 2008 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de determinare comercializare a activelor neutilizate ale întreprinderilor, Hotărârii Guvernului nr. 483 din 29 martie 2008 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de dare locațiune a activelor neutilizate, Hotărârii Guvernului nr. 136 din 10 februarie 2009 cu privire la aprobarea Regulamentului privind licitațiile cu strigare și cu reducere.

Subsecvent, reclamantul a menționat că potrivit datelor din Registrul bunurilor imobile, construcția cu numărul cadastral XXXXXXXX nu are înregistrări la subcapitolul II 2.1 dreptul de proprietate asupra bunului imobil, dar și la subcapitolul II, dreptul de proprietate asupra bunului imobil la nivel de încăperi izolate.

De asemenea, construcția la nivel de încăperi izolate și terenul pe care este amplasată, nu este înregistrată în Registrul bunurilor imobile cu drept de proprietate după autoritatea publică locală de nivelul II și lipsesc documentele specificate la pct. 14 din Regulamentul cu privire la modul de dare în locațiune a activelor neutilizate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 483/2008.

De altfel, reclamantul a susținut că la caz, nu este argumentată poziția consiliului privind nesolicitarea bunului la licitație, justificarea cheltuielilor de organizare a licitației nu sunt acoperite de chiria pe 6 luni; depășirea termenului de încheiere a contractului de locațiune.

Așadar, reieșind din cele enunțate, reclamantul a opinat că sunt întrunite temeiurile de anulare a actului administrativ contestat – decizia Consiliului r. Sîngerei nr. 7/7 din 10 decembrie 2021 „Cu privire la aprobarea încheierii contractului de locațiune”.

Astfel, Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a solicitat anularea deciziei Consiliului r. Sîngerei nr. 7/7 din 10 decembrie 2021 „Cu privire la aprobarea încheierii contractului de locațiune”.

Prin hotărârea din 28 aprilie 2022 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului r. Sîngerei, terți Întreprinderea Municipală „Indmetalcongaz” și Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” privind contestarea actului administrativ – decizia Consiliului r. Sîngerei nr. 7/7 din 10 decembrie 2021 „Cu privire la aprobarea încheierii contractului de locațiune” (f.d.70).

La 17 mai 2022, în termenul prevăzut de art. 232 din Codul administrativ, Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a depus apel, iar la 15 iunie 2022, a prezentat motivarea apelului (având în vedere că decizia motivată a fost expediată la 31 mai 2022) împotriva hotărârii din 28 aprilie 2022 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, solicitând casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi decizii privind admiterea integrală a cererii sale de chemare în judecată (f.d.78-79, 91-99).

Prin decizia din 13 octombrie 2022 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul Oficiului teritorial Bălți al Cancelariei de Stat împotriva hotărârii din 28 aprilie 2022 a Judecătoriei Bălți, sediul Central (f.d.109-116).

În susținerea deciziei pronunțate, Curtea de Apel Bălți a notat că instanța de fond just a respins argumentul reclamantului privind faptul că, decizia contestată admite o situație de incertitudine privind domeniul dreptului de proprietate în raport cu bunul imobil - construcția cu numărul cadastral XXXXXXXX.01. Or, obiect al deciziei contestate îl constituie transmiterea în locațiune a încăperilor de tip birou cu suprafața de 24,2 m² din construcția cu numărul cadastral XXXXXXXX.01. Iar, potrivit datelor din Registrul bunurilor imobile, proprietarul bunului imobil enunțat este Consiliul raionului Sîngerei, modul de folosință fiind – construcție de cultură și agrement.

Subsecvent, reieșind din materialele cauzei și făcând trimitere la dispozițiile Codului administrativ, art. 471 alin. (2) și (4), art. 1251 din Codul civil, art. 43 alin. (1) lit. c) din Legea privind administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie

2006, instanța de apel a notat că contractul de locațiune nu este unul translativ de proprietate, deoarece prin încheierea sa nu se transmit drepturi reale asupra bunurilor, dar se transmite cu titlu oneros, doar dreptul la folosință și posesie asupra bunului individual determinat, posesia și folosința încadrându-se în noțiunea de administrare a bunurilor prevăzută la art. 43 alin. (1) lit. c) din Legea privind administrația publică locală. Or, potrivit prevederilor art. 311 alin. (2) al Codului civil, act juridic de administrare este actul prin care se urmărește o obișnuită punere în valoare a unui bun sau patrimoniu.

Respectiv, prima instanță corect a constatat că, la caz, nu suntem în prezența unui act juridic de dispoziție, care potrivit art. 311 alin. (3) din Codul civil, este actul care are ca rezultat ieșirea din patrimoniu a unui drept sau grevarea cu drepturi reale limitate.

Aici, instanța de apel a relevat că, în speță, autoritatea publică nu a înstrăinat bunul imobil. Astfel, independent de regimul public sau privat al bunului, decizia Consiliului r. Sîngerei nu a încălcat caracterele speciale ale bunurilor domeniului public și anume - inalienabile, insesizabile și imprescriptibile.

De altfel, Curtea de Apel Bălți a catalogat ca fiind justă concluzia primei instanțe că, pentru emiterea deciziei contestate, la caz, de transmitere în locațiune, nu era necesară delimitarea suprafeței transmise în locațiune, prin acordarea unui număr cadastral separat. Or, deși, art.1251 din Codul civil instituie obligația ca bunul transmis în locațiune să fie individualizat, această condiție a fost suplinită de către autoritatea publică emitentă în pct. 1 al deciziei contestate, pct. 2.1. din Contractul de locațiune și pct. 2 din nota informativă cu privire la aprobarea încheierii contractului de locațiune.

Astfel, la caz, nu are loc înstrăinarea unui bun imobil pentru a fi necesară delimitarea acestuia, prin modalitatea de acordare a unui număr cadastral distinct. Or, în speță, s-a transmis în locațiune o suprafață individualizată în contract, din bunul imobil cu numărul cadastral XXXXXXXX.01. Iar, cadrul legal invocat de reclamant că ar fi contrar actului administrativ contestat, se referă la delimitarea proprietății, și nu la delimitarea posesiei și folosinței bunului imobil.

Complementar, instanța de apel a notat că prima instanță just a respins argumentul reclamantului-apelant privind ilegalitatea actului administrativ contestat pe motivul încălcării procedurii de transmitere în locațiune a bunului, și anume, fără organizarea licitației cu strigare.

În continuare, invocând prevederile art. 77 alin. (2) din Legea privind administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006, pct. 13, 23-24 ale Regulamentului cu privire la modul de dare în locațiune a activelor neutilizate aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 480/2008, Curtea de Apel Bălți a reținut ca fiind justă concluzia instanței de fond că, Consiliul r. Sîngerei, a realizat transmiterea bunului imobil în locațiune, în mod corect, prin negocieri directe. Or, la caz, nu a fost solicitată transmiterea bunului în locațiune prin licitație, negocierile fiind realizate la propunerea potențialilor locatari – Întreprinderea Municipală „Indmetalcongaz”, fapt indicat expres în decizia contestată.

Sau altfel spus, instanța de fond justificat a conchis că, în situația din speță, autoritatea publică, în exercitarea puterii discreționare atribuite de lege, a acționat cu bună-credință în limitele legale stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul în limita împuternicirilor și în baza procedurii stabilite expres de lege.

În aceeași ordine de idei, având în vedere dispozițiile art. 118 din Codul administrativ, instanța de apel a conchis asupra legalității și temeiniciei actului administrativ contestat. Or, autoritatea publică, la întocmirea și emiterea acestuia, a realizat obligația de motivare în drept, în fapt și sub aspectul procedurii administrative, care a stat la baza emiterii actului.

În context, instanța de apel a relevat faptul că necesitatea înregistrării bunurilor ca încăperi izolate nu era obligatorie din motivul că, bunurile date în locațiune nu au fost înstrăinate, dar au fost date în folosință întreprinderii municipale, fondatorul căreia este Consiliul r. Sîngerei.

Mai mult, pe pagina web a Consiliului r. Sîngerei este informația publică, precum că într-adevăr Consiliul r. Sîngerei, încă din anul 2015, este fondatorul Întreprinderii Municipale „Indmetalcongaz”.

Totodată, instanța de apel a enunțat că necesitatea aplicării art. 77 al Legii nr. 436/2006 nu este corectă, deoarece bunul dat în locațiune nu a fost înstrăinat persoanei private, dar din motiv că a fost dat în locațiune de către Consiliul r. Sîngerei întreprinderii municipale a cărei fondator este.

Sub acest aspect, instanța de apel, reținând prevederile art. 3 al Legii nr. 246/2017 cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea municipală, a precizat că, anume în scopul executării prevederilor legale, potrivit cărora autoritatea publică locală fondator al unei întreprinderi municipale, este în drept să-i transmită în gestiune anumite bunuri municipale, necesare desfășurării activității, Consiliul r. Sîngerei a decis transmiterea unor încăperi din bunul public în locațiunea intimatului, pentru ca ultimul să poată dispune de spațiu pentru desfășurarea activității sale, spațiu de care acesta de fapt nu dispune.

În consecință, în pofida faptului că prin actul administrativ s-a dispus transmiterea bunului în locațiunea Întreprinderii Municipale „Indmetalcongaz”, acesta, în mod cert, nu putea fi transmis prin licitație publică, atât timp cât în condiții legale fondatorul a asigurat în acest mod terțul cu spațiu de activitate, transmițând bunul în gestiune prin locațiune, fapt pentru care nu poate fi organizată licitație.

Din considerentele enunțate și având în vedere că prima instanța a examinat cauza sub toate aspectele, stabilind cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt, caracteristice raportului juridic litigios, legea materială ce guvernează raportul juridic, creând participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților cu dreptul la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art.6 CEDO, instanța de apel a respins apelul și a menține hotărârea contestată.

La 21 octombrie 2022, Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a depus recurs, iar la 10 ianuarie 2023, a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 13 octombrie 2022 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi decizii de admitere a cererii sale de chemare în judecată.

În susținerea cererii de recurs, recurentul a indicat că a recepționat decizia motivată a instanței de apel la 13 decembrie 2022, respectiv a prezentat motivarea recursului în termen.

Subsecvent, recurentul a invocat dezacordul cu decizia din 13 octombrie 2022 a Curții de Apel Bălți, deoarece instanța de apel a argumentat respingerea cererii de apel bazându-se pe nota informativă cu privire la aprobarea încheierii contractului de locațiune a bunului proprietate a Consiliului raional, care are caracter de

recomandare pentru Consiliu și nu produce efecte juridice în vederea constatării legalității/ilegalității deciziei.

De asemenea, instanța ierarhic inferioară, contrar prevederilor art. 12 alin. (1) din Codul de procedură civilă, s-a bazat pe documente, care nu pot fi considerate ca temei suficient pentru rezolvarea cauzei și nu a luat în calcul prevederile pct. 39 din Legea nr. 457 din 14 noiembrie 2003 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind constituirea și funcționarea consiliilor locale și raionale.

De altfel, făcând referire la prevederile art. 21, 23, 31, 36, 118, 120 ale Codului administrativ, Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a invocat că instanța de apel nu a dat apreciere argumentelor și probelor sale prezentate vizavi de înscrisurile din Registrul bunurilor imobile la subcapitolul I, pct. 1.1, unde este intabulat modul de folosință a construcției „Construcție de cultură și agrement” și nu este indicat domeniu proprietății publice, la care se raportează bunul înregistrat (art. 11 alin. (1) din Legea nr. 121/2007 privind administrarea și deetimizarea proprietății publice) și privind aplicarea prevederilor art. 16, 17 din Legea nr. 29 din 05 aprilie 2018 privind delimitarea proprietății publice. Iar, în ședința de judecată, reprezentantul pârâtului a confirmat neconformitățile indicate în cadastru și necesitatea ajustării înscrisurilor în Registrul bunurilor imobile.

La fel, cu trimitere la dispozițiile art. 16 din Legea nr. 29 din 05 aprilie 2018 privind delimitarea proprietății publice, recurentul a menționat că procesul de delimitare a bunurilor imobile proprietate publică se finalizează odată cu înregistrarea dreptului de proprietate asupra acestora și a domeniului respectiv în registrul bunurilor imobile sau în registrul obiectivelor de infrastructură tehnico-edilitară. Iar, instanța de apel eronat a dat apreciere înregistrării dreptului de proprietate a Consiliului raional Sângerei asupra bunului imobil cu nr. cadastral 7401515120.01, întrucât procedura înregistrării nu este definitivată și extrasul eliberat de Agenția Servicii Publice, nu prezintă toată informația asupra bunului nominalizat.

Totodată, recurentul a indicat că nu este de acord cu concluzia instanței de apel expusă în pct. 73 din decizia motivată, deoarece procedura de transmitere a întreprinderilor municipale, terenurilor, mijloacelor fixe, inclusiv bunurilor distincte, clădirilor, edificiilor și altor active proprietate publică este reglementat de Hotărârea Guvernului nr. 901/2015. Consiliul r. Sângerei la adoptarea deciziei contestate nu a aplicat această normă și a mers pe calea administrării patrimoniului public conform art. 77 alin. (2) din Legea nr. 436/2006 privind administrația publică locală.

În context, Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a precizat că, prin acțiunea depusă nu intervine în limitarea drepturilor de a administra treburile publice și modul de gestionare a patrimoniului propriu a Consiliului r. Sângerei. Orice decizie luată de autoritatea publică locală, în calitate de proprietar al bunului este acceptabilă în situația în care ea nu contravine normelor legale.

În final, concluzionând, Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a menționat că instanța de apel a aplicat eronat prevederile legii, iar la adoptarea deciziei s-a bazat pe probe care nu au valoare juridică pentru soluționarea cauzei, dar numai un caracter de recomandare.

La 12 ianuarie 2023, în adresa Consiliului r. Sângerei, Întreprinderii Municipale „Indmetalcongaz” și Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” a fost expediată

copia recursului depus de Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului depus de Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat, intimații nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referințe.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 13 octombrie 2022.

Din materialele cauzei rezultă că, instanța de apel a expediat la adresa de e-mail a Oficiului teritorial Bălți al Cancelariei de Stat copia dispozitivului deciziei din 13 octombrie 2022 a Curții de Apel Bălți la 17 octombrie 2022, iar decizia motivată la 13 decembrie 2022, fapte confirmate prin extrasele din poșta electronică, anexate la dosar (f.d. 117, 122).

Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat s-a conformat dispozițiilor art. 245 din Codul administrativ și a depus în termen recursul la 21 octombrie 2022, iar motivarea recursului la 10 ianuarie 2023.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat, în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023), a fost modificat cadrul normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție, inclusiv Cartea a treia „Procedura contenciosului administrativ” din Codul administrativ, în special prevederile cu privire la temeiurile recursului.

Totuși, art. XI alin. (3) din Legea menționată, prevede că recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Aceleași considerente se deduc și din interpretarea art. 195 din Codul administrativ în coroborare cu prevederile art. 3 alin. (3) din Codul de procedură civilă către stipulează că, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art.169–171. Legea procedurală civilă care impune obligații noi anulează sau reduce drepturile procedurale ale participanților la proces, limitează exercitarea unor drepturi ori stabilește sancțiuni procedurale noi sau suplimentare *nu are putere retroactivă*.

În consecință, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, la examinarea recursului, va aplica prevederile cu privire la temeiurile declarării recursului din Codul administrativ în redacția în vigoare la data declarării acestuia.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023), Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ (în

vigoare până la 01 septembrie 2023), recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023). În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de

drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023), Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Oficiul teritorial Bălți al Cancelariei de Stat se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Ion Malanciuc

judecători

Mariana Ursachi

Oxana Parfeni